

Talán mégis iskolaérett...

... reménykedik Levélírónk, akinek kislánya 6-os számkörben számlál, tud figyelni, jól teljesít és az iskolához is lenne kedve, ám az iskolaérettségi vizsgálaton megállapítottak némi hiányosságot. Mekkora ezeknek a jelentősége?

Kedves Óvónő!

A kislányom áprilisban lesz 6 éves. Óvónői szerint sokat fejlődött, de még nem megy neki a balról-jobbra tartás, illetve sokszor elfelejtkezik róla. Az iskola érettségi vizsgálaton ezért azt javasolták, hogy tartsam vissza őt. Én viszont bizonytalan vagyok, mert 6-os számkörben tud számolni, figyel, teljesít és nagyon szeretne iskolában menni. Testrészeit ismeri, bal és jobb is megy neki. Az előttem, mögöttem nem mindig sikerül. Kislányom fő problémájának tartják, hogy vissza-kérdez, megerősítést vár. Várom válaszát, hogy Ön szerint mehet-e iskolába? Köszönöm. Egy aggódó anyuka.

Válasz:

Kedves Anyuka!

A leírtak alapján úgy vélem, jelenleg még alapvető hiányosságok nehezítenék kislánya iskolai tanulását. A balról-jobbra történő sorolvasás, a térbeli relációk hiánya komoly problémát jelenthetne a suliban. A folyamatos külső megerősítés igénye pedig szociális éretlenséget is jelezhet. Összefoglalván tehát azt mondhatom, egyetérték az iskolaérettséget vizsgáló kollégákkal a plusz egy év óvodában tartással kapcsolatban.

Fontos azonban megjegyezni, hogy az óvoda mellett Ön is sokat tehet kislánya játékos fejlesztéséért egy-egy jól megválasztott otthoni játékkal.

Üdvözlettel: az Óvónő

Válthat-e kárára, ha még egy évről oviban marad?

Kérdezi egy anyuka, akinek kislánya januárban töltötte a 6. életévét, egyértelműen iskolaérett, kedvet is érez a sulira, ám talán kicsit anyás.

Tisztelt Óvónő!

Kérdésem az iskolakezdéssel kapcsolatos. Lányom januárban töltötte 6. életévét, az óvodában azt mondták érettnak tartják az iskolakezdéshez,

a barátai, barátnői is iskolába mennek szeptemberben, ő is nagyon szeretne velük menni mert nem sokan maradnak ovisok a régi csoportból! Szerintem kicsit szégyellős, anyás. Nagyon tanácstalan vagyok, mivel teszek jót illetve rosszat, ha engedem iskolába, vagy még egy évről visszatartom az óvodába? Válthat-e esetleg kárára ha nem kezdi meg idén az iskolát! Válaszára várva!

Köszönettel: egy bizonytalan anyuka!

Válasz:

Kedves Anyuka!

Ezt a levelet akár ugyanaz a család is írhatta volna, akinek az imént válaszoltam a másik levélben. Az Ön kislánya is most januárban töltötte 6.

életévét, a pedagógusok által egyértelműen megállapítható az iskolaérettség, és a gyermek is kedvet érez a sulira. Mégis felteszi a kérdést: lehet-e valamilyen hátránya a gyermeknek abból, ha iskolaérettsége és motiváltsága ellenére is oviban tartják még egy évig? A válaszom ez esetben: igen, könnyen hátrányt szenvedhet emiatt.

Az egyébként iskolaérett, közel 7 éves gyermeket, aki tudatában van annak, hogy képes az iskolai életben való sikeres részvételre, amihez ráadásul kedvet is érez, egy tollvonással "leírjuk". A gyermek már a visszatartás pusztá tényét is kudarcélményként élheti meg, s várhatóan sokat fog ennek miertjén rágódni. "Lehet, hogy mégsem vagyok elég okos, ügyes, rátermett? ... A szomszéd Józsika biztosan sokkal okosabb nálam, ha ő már most mehetett suliba?" ...stb.

A másik ok, amiért nem értek egyet a "visszatartással", mert a gyermek, -egyszerűen fogalmazva, - kinőtte az óvodát. Túlnőtt az óvoda által adott feladatokon, elvárásokon, az egész ovis életformán. Mi lehet a következménye annak, ha a gyermek fejlettségi szintjéhez képest egyszerű feladatokat kap? Unatkozni fog az óvodában, nincs valódi sikerélménye és könnyen elveszítheti motiváltságát. A majd' 8 évesen iskolát kezdő nebuló pedig már-már koravén lehet a többiek között.

Üdvözlettel: az Óvónő

Forrás: gyermeksziget.hu

Mi van a gyorséttermi kajában?

Hogy miért is készül ma másból egy étel? Bár nem látok bele a gyorséttermi hálózatok tulajdonosainak fejébe, mégis valószínűnek tartom, hogy a hihetetlenül megnövekedett kereslet és a gyorsabb, olcsóbb előállíthatóság voltak azok a fő okok, ami miatt a mai gyorséttermi ételek ilyen messze kerültek mindentől, ami természetes.

Mielőtt nekiesel a következő adagnak, arra kérlek, rágd át magad a már megoldott gyorséttermi rejtélyeken. Hát igen, a valóságot néha tényleg nem könnyű megemészteni...

Mi van a csirkefalatokban?

Mi más, mint csirkedarabok és panír... vagy mégsem? Bár ez előbbi lenne a logikus, de a gazdasági logika mást mond, a gyorséttermi hálózatok csirkefalatjai összetételükben ennél sokkal bonyolultabbak. Maga a „hús” is hét összetevőt tartalmaz, garانتáltan nem csak csirkét. Szerepel köztük víz, búzakeményítő, szőlőcukor, sáfrányos szeklice olaja, nátrium-foszfátok, és élesztő kivonat. A bundához felhasználnak még vagy 20 különböző hozzávalót, és íme, kész az ipari jellegű csirkefalat. Mintha a gyorséttermek versengének, ki tud minél több hozzávalót bezsúfolni egyféle ételbe – jól megy nekik: van, amelyiknek harmincat, harmincötöt is sikerült.

És a turmixban?

Szótári definíció szerint tejből és fagyaltból készülne, ami eltekintve attól, hogy a fagyik is többnyire maximum természetazonosak és ke-

vésbé természetesek, azért így sem egészen pontos. Hogy miért lett ilyen hosszú az összetevők listája? Leginkább a turmix állagát befolyásoló sűrítő anyagok - guar gum, cellulóz-gumi és karagén miatt. Egy bonyolított változat, például a kávé-karamelles shake annak ellenére, hogy csak kávésziruppal és karamelldarabkákkal tartalmaz többet a szokásosnál, 25 összetevővel gazdagodott az eltérés miatt. A kávé szirup nevével ellenkezően kávé alig tartalmaz, hanem leginkább víz, glükóz-fruktóz szirup és propilén-glikol elegye (ez utóbbi hashajtó hatású, élelmiszerekben emulgeálószerként van jelen).

Mi van a szalámis szendvicsben?

Szalámi, a titokzatos hús... Egyáltalán disznó, vagy marha? Vagy ennél azért bonyolultabb a dolog? Igen, egy kicsit. A szalámit általában vágóhídi maradékokból készítik, a módszer neve: „advanced meat recovery”. Ez alapján inkább egy, a vegák számára kialakított rehabilitációs intézet juthatna eszünkbe, de a módszer valójában az a folyamat, amely során a csonton maradt legkisebb húsdarabokat is leszaggatják, és szalámi formájában dolgozzák fel. A tejsav savanykás ízt ad a felvágottnak, és megakadályozza a hús további bakteriális fertőződését. Só és mindenféle fűszer kerül még bele, összesen mintegy 15 hozzávaló. Most, hogy tudod mi van benne, lehet, hogy te is szívesen bevonnál egy kis rehabilitációra...

Forrás: kamaszpanasz.hu

Felkészülés egy boldog öregségre

Világunk a fiatalságé, bármerre nézünk, a plakátokon, a magazinok címlapjairól, a tévé képernyőjéről fiatalok mosolyognak ránk. Nem csoda, ha lehangoltságot érzünk, ha az arcunkon tükröződni látjuk az idő múlását. Azt hisszük, kimegyünk a divatból, kifutunk az életből. De miért hisszük ezt? Mert mindenütt ez a figyelmeztetés int felénk: őrizd meg fiatalságodat! Vigyázd, őrizd, mert elveszítheted, és akkor jaj, mi lesz! Arról nem halunk, hogy várhat ránk valami új és érdekes, hogy öregnek lenni nem csak azt jelenti, hogy gyengül a látásunk, és őszül a hajunk, esetleg jönnek a betegségek, hanem olyasmiket birtokolhatunk, amit fiatalabb éveinkben soha. Senki nem figyelmeztet, hogy ne azon iparkodjunk, hogy megőrizzük a fiatalságunkat, hanem készüljünk a jó öregségre, mert akkor egészen új kalandok várhatnak ránk! De csak akkor, ha kreatív módon megalkotjuk, megformáljuk saját öregségünket.

Az öregedés témában egy barátnőm nagy hatással volt rám. Azt mondta: „Tudom már, mi az életcélom! Normális öreg szeretnék lenni! Borzasztó, hogy imádtam anyósom, apósom öregségére mennyire megváltozott! Apósom aktív korában gyárigazgatóként dolgozott, most nyugdíjasan nem találja a helyét, és feljelentésekkel szórakoztatja magát, morgós, rossz kedvű, és sajnos azt kell mondanom, kifejezetten rosszindulatú. Anyósom a gyerekeinek élt, most rájuk telepszik, követelőzik, semmi nem elég neki. Már az unokák is kamaszok, élik az életüket, ő meg feleslegesnek érzi magát.”

Mi tesz minket boldog, illetőleg „normális” idős emberré?

Az idős korra már fiatalon készülnünk kell. Legfőképpen nem szabad veszni hagynunk a fiatalos kíváncsiságunkat, nyitottságunkat, érdeklődésünket. A világ olyan színes, olyan változatos, olyan kiismerhetetlen, hogy ezer élet is kevés lenne a feltérképezéséhez. Ha középkorú éveinkben megfáradunk, és egyre kisebb szeletet birtokolunk a világból, lassan azt hisszük ez maga a világ. Ha valakinek családanyaként fő foglalkozása a család ellátása, a gyerekek kirepülése után hirtelenjében légüres térbe kerül, csakúgy mint az, aki kizárólag csak a munkájába temetkezett. Vagy az, aki sikeres életet élt, de ezek a sikerek elapadtak, és nincs helyette más, csak a kétségbeesés, mivel teljesítmény centrikus életében nem volt módja megismerni az életet a maga teljességében.

Az ilyen idős emberek teherként nehezeden környezetükre, mert másoktól várják a megváltást. Kétségtelen, hogy az öregedés válsággal járhat, amely veszély, és esély is egyúttal. Fennáll a veszély, hogy nem tudunk rugalmasan alkalmazkodni a megváltozott körülményekhez, és magányos, szorongó, a rossz jellemvonásainkat felelősítő idősökké válunk, de esély is, hogy életünk alkonyán megvalósíthatunk még azokból az álmainkból, amikre fiatalon nem jutott időnk. Vagy felfedezzünk olyasmiket, amikre korábban egyszerűen nem volt szemünk. Vagy olyan mélységű emberi kapcsolatokat építünk ki, amelyre a rohanó években esélyünk sem lehetett.

Az idős kor felszabadító, megszabadulunk olyan kötelekektől, amelyet egész életünkben hordanunk kellett. Ezt a szabadságot fel kell fedezni, örömmel üdvözölni, és élni vele. Hivatásunk, munkánk, szerepeink egész életünkben egyfajta keretbe szorítottak, most itt a lehetőség, hogy olyasmiket is kipróbáljunk, amikről még csak nem is álmodoztunk. Felfedezhetjük alkotó, kreatív énünket, kiépíthetünk új készségeket, felvehetünk új szokásokat.

Ha idős korban feladjuk azt a belső kényszert, hogy minden áron teljesítsünk, ha búcsút tudunk mondani azoknak az elfoglaltságainknak, és szerepeinknek, amik felett eljárt az idő, akkor rátérhetünk egy másfajta útra, a szellemi-lelki fejlődés útjára, ahol egy egészen másfajta értékrend szerint éljük az életünket. A megszelídült vágyak lehetővé teszik az elmélyülést, a szemlélődést, a rácsodálkozást és megértést. Felfedezhetjük az élet mintázatának apró részleteit, rejtett szépségeket, amelyhez csak elmélyüléssel, nyitottabb lélekkel tudunk hozzájutni. A természet, és benne az ember csodája ebben a korban mutatja meg magát leginkább, most kerülhetünk közelebb valódi önmagunkhoz is, és elindulhatunk a transzcendens felé, amely – Jung szerint – minden emberi lény mélyen gyökerező igénye, és amely megment bennünket a magánytól, a szorongástól, a depressziótól.

Raadás ajándékként, kiegyensúlyozottságunkkal, önmagunkra találásunkkal, és legfőképpen szeretet-képességünk növelésével olyan vonzó idősök leszünk, akiknek a társaságát nem elkerülik, hanem keresik a fiatalok.

Singer Magdolna
Forrás: vigasztalodas.hu